

ved med lignende Lønninger for vore Kommissarier, synes jeg ikke, vi kunne være. Der staar i § 2, at disse Kommissarier skulle have en Begyndelsesløn af 8.000 Kr. Maa jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at 8.000 Kr. er en lige saa høj Løn, som en Højesteretsassessor og en Generalløjtnant have. Disse Kommissarier skulle altsaa have en Begyndelsesløn, der er lige saa stor som den Løn, disse Embedsmænd nogen Sinde kunne naa! Men saa skulle desuden de 8.000 Kr. være stigende hvert 3die Aar med 600 Kr. saaledes, at Lønnen gaar op til 9.800 Kr. Kan gerne være, at Ministeren vil svare mig, at det er lige akkurat samme Løn, som de nuværende Jernbanedirektører faa, men det forekommer mig, at fordi vi have nogle Jernbanedirektører, der faa saa høj Løn, ere vi ingenlunde forpligtede til at lade disse kongelige Kommissarier stige til den samme Løn. Men desuden skulle de for Deltagelse i Kommissionsmøder eller Privatbanernes Bestyrelsesmøder samt for Rejser i Anledning af Tilsynet med Privatbanernes Drift oppebære baade Diæter og Rejsegodtgørelse. Rejsegodtgørelsen vil jeg antage vi komme let over, thi jeg vil antage, at de bære sig ad som vi Rigsdagsmænd, naar vi ved Siden af vort Rigsdagsmandat have andre Stillinger, hvor vi have Rejsegodtgørelse: da vi som Rigsdagsmænd have et Frikort, hæve vi ingen Rejsegodtgørelse. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at disse Kommissarier selvfølgelig faa et første Klasses Kort til Jernbanerne, og saa er der ingen Grund for dem til at hæve Rejsegodtgørelse. Men de skulle ogsaa hæve Diæter, naar de skulle ud at bestille noget ude i Landet. Nu synes jeg rigtignok, det er temmelig flot, at de, naar de have 9.800 Kr. foruden fri Rejse, naar de skulle bestille lidt, ogsaa skulle have Ekstrabetaling. Det falder mig en Del for Brystet.

Men skulle vi virkelig have to saadanne Kommissarier, hvoraf den ene skal være for Øerne og den anden for Jylland, saa maa vi Jyder da rigtignok forlange, at vi faa vor i Jylland, ligesom ærede ældre Medlemmer ville kunne huske, at vi kæmpede os til at faa vor Postinspektør flyttet fra Købmagergade til Aarhus, fordi det blev anset af os Jyder for en Urimelighed, at vi skulde rejse til København, naar vi vilde tale med den jyske Postinspektør. Det blev rigtignok den Gang sagt, at det var en Lettelse at have ham i Nærheden af Ministeriet osv., men med

de nuværende Befordringsmidler kan han let rejse over til Ministeriet, og det er da bedre, at han rejser, end at de mange Snes, maaske Hundreder af Jyder, der skulle tale med ham, med stor Bekostning skulle rejse herover. Naar vi faa en saadan Mand, maa vi absolut forlange, at vi ikke, fordi der skal flyttes en Dørkarm paa en Stationsbygning paa en Privatbane — han skal jo spørges om alle mulige Ting — skulle have behov at sende en Deputation til København for at spørge om det. Det kan naturligvis ogsaa skrives, men det er mange Gange bedre at tale end at skrive, og derfor antager jeg, at alle Jyder i denne Sal ville være enige om, at skulle vi have to Kommissarier — det er et Spørgsmaal, om det er nødvendigt —, maa vi forlange, at den, der skal være Kommissarius for Jylland, ogsaa kommer til at bo i Landsdelen.

Men hvad der gør mig og mange Medlemmer betænkelige overfor hele dette Spørgsmaal, er, at vi ikke kunne forstaa — det skulde glæde mig, om den højtærede Minister kunde komme med saa overbevisende Grunde, at han kunde bringe os til at forstaa det, og jeg er vis paa, at kan nogen komme med saadanne Grunde, kan den højtærede Finansminister det —, at disse Embeder, som skulle aflægges med en saa stor Løn, og som efter Lovforslagets Motiver ere saa nødvendige, kunne bestrides af et Par Oldinge. Vi kunne ikke begribe, at f. Eks. den ene af Kommissarierne, efter at have siddet og bleven meget gammel Mand oppe i Ministeriet, naar han finder, at han ikke længere kan gøre Arbejdet deroppe og gaar af med en meget stor Pension, saa kan blive Kommissarius for en hel Mængde Baner rundt om i Landet. Det kunne vi ikke forstaa. Er det et Embede, der er saa vigtigt, og som man skylder at tage saadanne Hensyn til baade paa den ene og den anden Maade, kan man minsandten ikke ansætte en Olding deri. Vi maa jo tro indtil videre, at det er et Embede, som Folk kunne besørge, naar de ikke kunne bestille andet. Vi have jo endogsaa set det Tilfælde, at en Amtmand i Jylland, da han ikke kunde arbejde længere som Amtmand, gik af med Pension i en Alder af henved 90 Aar, men være Kommissarius for Jylland og stryge en halv Snes Tusinde ad den Vej foruden sin gode Pension, det kunde han godt. Den ærede Minister maa virkelig undskyldte os, at vi ikke kunne se, at disse Embeder ere saa aldeles storartede og saa nødvendige, at der skulde en